

“TWEË CIVIEL INGENIEURS VOOR DE PRIJS VAN MEER DAN ÉÉN, MAAR ZEKER MINDER DAN TWEË”

Een berichtje uit Nigeria. Nu alweer bijna drie jaar geleden hebben we de knoop doorgehakt: Koen en Marianne gaan naar Nigeria. Het liefst wilden we natuurlijk met z'n tweeën uitgezonden worden. We hadden het gekke idee dat dit wel heel aantrekkelijk voor een bedrijf moest zijn: twee civiel ingenieurs voor de prijs van meer dan één, maar zeker minder dan twee. Maar na enig zoek bleek de Nederlandse aannemerswereld daar nog niet klaar voor te zijn. En dus namen we 'noodgedwongen' een hele traditionele beslissing: Marianne zegt haar baan op bij NS Infra Services en gaat met Koen mee naar Nigeria. Vol vertrouwen dat een HTS-diploma en vier jaar werkervaring toch wel tot een baan moet leiden. Nigeria, een land dat ten onder dreigt te gaan aan zijn eigen rijkdom. Het is schrijnend om te zien hoe een land na een enorme olie-boom in de zeventiger en tachtiger jaren nu ten onder dreigt te gaan aan de corruptie die een wezenlijk deel uitmaakt van de maatschappij. De olie wordt nog steeds in grote hoeveelheden gewonnen, maar op de een of andere manier komen de opbrengsten niet ten goede van het land en zijn bevolking. In Nigeria is dit een

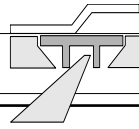
belangrijk onderwerp van gesprek, maar niemand heeft een kant en klare oplossing. De kaarten liggen wat dat betreft niet zo eenvoudig als in Europa wellicht gedacht wordt. Koen werkt als technical manager bij Foundation Construction Ltd. en Netherlands Harbourworks Nigeria Ltd., beide met

hoofdkantoor in Lagos. De naam Foundation Construction doet inderdaad vermoeden dat het een bedrijf betreft gespecialiseerd in funderingstechnieken. Netherlands Harbourworks is een aannemer van civiele en marine werken. Beide bedrijven zijn dochterondernemingen van Interbeton (HBG-Groep). Als Technical Manager geeft Koen leiding aan het Engineering Department, welke zich voornamelijk bezig houdt met acquisitie, het maken van begrotingen en tenders voor de diverse werken, de engineering en werkvoorbereiding. Projecten voor allerlei klanten worden door het hele land uitgevoerd, hetgeen een grote diversiteit en uitdagingen met zich mee brengt. En dan Marianne: Het vinden van een baan bij een aannemer of consultant was toch wel moeilijker dan verwacht. Veel bedrijven waren wel geïnteresseerd maar de meeste projecten worden in de Niger-Delta uitgevoerd, waar de oliemaatschappijen de grootste opdrachtgevers zijn. Wel heeft ze voor een bekend bedrijf hier als "consultant" de verbouwing van een appartementengebouw tot kantoor kunnen begeleiden.

Vervolg op bladzijde 3

In dit nummer: blz.

Twee civiel ingenieurs voor de prijs van meer dan een, maar zeker minder dan twee	1
Van de voorzitter	2
Laprhoid	4
STOHA afstudeerprijs	4
afstudeerprojecten 1998	5
Dolf Knippen, hoofd civiele techniek	6
Redactioneel	7
Rolstoelpad naar uitkijkpost Horsmeertjes Texel	7
PEN centrale Texel	8
De kritische kolom	8
Een buitenlandse stage is een investering in je toekomst	9
Mutatieformulier	11
Lijst van Jaarcommissarissen	12

Van de voorzitter

Computers zijn gevaarlijk.

In de huidige tijd is dit een stelling die op z'n minst enige toelichting vraagt. Bovendien zullen hele volksstammen, voor zover zij over computers kunnen beschikken, het niet met mij eens zijn. In het dagelijks leven zijn ze in ieder geval onmisbaar geworden. En vele activiteiten kunnen zonder computer niet eens meer worden uitgevoerd. Met angst en beven wordt gekeken naar het moment waarop

het jaar 2000

zijn intrede doet. Maar dat gevaar bedoel ik niet. Het

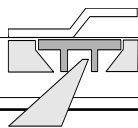
millenium- probleem is hoogstens lastig. Daar waar echt gevaar zou kunnen ontstaan voor het leven en welzijn van mensen wordt zorgvuldig met materie omgegaan. Vliegtuigen blijven aan de grond en in de medische wereld zal men zeer alert zijn op de werking van vitale apparatuur. Het gevaar van computers zit in het feit dat zij zaken voor ons doorrekenen wat wij zelf niet meer kunnen. Niet alleen omdat wij blijkbaar de tijd niet meer hebben om te rekenen. Maar vooral om dat we de techniek van het rekenen langzaam aan verliezen. Toch zou dat niet zo erg hoeven te zijn want de computer kan natuurlijk oneindig veel sneller en nauwkeuriger rekenen dan wij. De computer op zich moeten we dan ook slechts als een hulpmiddel beschouwen. Het gevaar echter dat we zelf niet meer kunnen rekenen schuilt in het feit dat we het begrip van de waarde achter de getallen gaan verliezen. Want begrip of inzicht in de waarde van getallen, daar draait het om.

De computer maakt geen fouten. Dat betekent dat de uitkomst van een computerberekening altijd goed is. Of de waarde van de uitkomst ook goed is hangt volledig van degene die van de computer gebruik maakt. De computer moet gevoed worden met gegevens/getallen, er moet gekozen worden voor een bewerking van de getallen en er is een uitkomst. En hier ligt dan de verantwoording van de gebruiker. Hij moet overtuigd kunnen zijn van de juistheid van de getallen die hij invoert en zich bewust zijn van wat bijvoorbeeld een lengte, een breedte, een hoogte of een massa voorstellen. Want wanneer een eenmaal ingebrachte fout getal door de computer wordt bewerkt, wordt het door de gebruiker zelden meer opgemerkt. Toch zou hij in staat moeten zijn te beoordelen of de uitkomst overeenkomt met zijn verwachtingen. en voor dat laatste is nou juist dat o zo belangrijke inzicht nodig. In het tijdperk van de rekenlineaal

STOHA strip

mogelijkheden van dat

en een stuk papier stond een foute aanname zwart op wit op papier en kwam je vaak stap voor stap in je berekening tot de ontdekking dat de resultaten buiten de normale verhoudingen kwamen te vallen. Daarmee kreeg je inzicht. Binnen het onderwijs is de rekenlineaal verdwenen en struikel je over de PC's. Op zich is daar niks mis mee. Mijn zorg is echter dat met het verdwijnen van de rekenlineaal ook langzaamerhand het begrip van de grootheid van een getal aan het verdwijnen is.

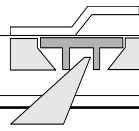
*De voorzitter
Peter de Vries (1977)*

Vervolg bladzijde 1

Dit project gaf in ieder geval de gelegenheid een goede indruk te krijgen van het werken in de "bouwwereld" van Nigeria. Vervolgens was Marianne zo'n anderhalf jaar werkzaam op "Hare Majesteits Ambassade van het Koninkrijk der Nederlanden" in Lagos. Totaal ander werk maar toch interessant. Bovendien werktijden van 8.00 tot 14.30 uur. Dus nog genoeg tijd over voor hobby's. Maar de aanhouder wint: sinds enkele maanden is ze nu werkzaam als Project Co-ordinator bij Netherlands Harbourworks. Het project behelst de verbouwing, zowel als een stuk nieuwbouw van het hoofdkantoor voor en grote oliemaatschappij in Lagos. Verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken op het werk, de planning, werkvoorbereiding en coördinatie met de verschillende onderaannemers en de klant/consultants is dit een zeer energerende baan. Het werken met de lokale mensen geeft er een extra dimensie aan. Uiteraard is het leven en werken in Nigeria heel anders dan in Nederland. Het werken is moeizamer [slopend] en er worden lange werkweken gemaakt. Een groot probleem is het gebrek aan goed geschoolde arbeidskrachten. Daarentegen is arbeid zeer goedkoop: op een bouwplaats wemelt het er dan ook doorgaans van de mensen. Bovendien spelen er natuurlijk nog de nodige cultuurverschillen een rol. Maar dat is toch het mooie van werken in het buitenland: Alle

land benutten om een kwalitatief goed werk te maken. Leven in Nigeria is ook een verhaal apart. Een groot [prettig] verschil met Nederland is dat we oons omringd weten door een handjevol personeel. Echter stromend water, betrouwbare electriciteitsvoorziening, goede wegen en functionerende telefoonverbindingen zijn niet vanzelfsprekend. Bovendien heeft Nigeria de naam bijzonder onveilig te zijn. Helaas is het waar, waardoor het "veiligheidsdenken" een bewust deel van je leven uit gaat maken. 's Nachts is het huis een fort en in de auto rij je met de deuren op slot en als het even kan met twee auto's op reis in het land. Toch is er ook een hoop te beleven in Lagos, de stad waar ca. 10 miljoen van de 110 miljoen inwoners wonen. Er is zelfs een theater waar regelmatig een voorstellingen zijn door Nigeriaanse, maar ook buitenlandse artiesten, al dan niet gesponsord door het bedrijfsleven of ambassades. Vertier is er in de diverse restaurants, clubs en een toch wel actief sociaal circuit. Naast het drukke werk, vinden we tijdens de diverse vakanties ook de tijd om er met de auto op uit te gaan om Nigeria zelf te verkennen, alsook Benin, Togo, Ghana, Ivoorkust en Mali tot dusver. Kortom, het is een uitdagend land, vol cultuur en grote verschillen, met interessant werk dat zeker nog niet verveelt. Wij denken er nog even te zitten.....

Laphroid

Soms kan een avond anders aflopen dan bij het plannen is voorzien.

Als het schooljaar voor de afstudeerders ten einde loopt, wordt de STOHA-commissie "afstudeerprijs" actief. Het betreft hier het beoordelen van een drietal voorgeselecteerde afstudeerprojecten van 4^e jaars studenten, op specifieke STOHA – criteria, zoals jullie verderop in deze periodiek kunnen lezen. Deze beoordelingen vinden plaats middels bestudering van de verslagen en het bijwonen van de presentaties, waarna de definitieve vaststelling van de STOHA-afstudeerprijs plaats vindt in huize (Ben) Hoedjes, onze commissie-voorzitter. Soms valt het mee, soms valt het tegen en afgelopen jaar waren we er redelijk snel uit, voor wat betreft de prijzen. Ben nam toen de gelegenheid te baat om **zijn eigen** afstudeerproject te presenteren, althans een onderwerp waar hij op afgestudeerd **zou kunnen zijn**, en nog wel cum laude: "Whiskey".

Om ook de overige jaarcommissarissen van zijn kennis, en natuurlijk de whiskey, te kunnen laten meegenieten, werd spontaan het idee geboren om een whiskey-proeverij te organiseren, in combinatie met een BBQ. Een prachtige avond, deze 29^e Augustus, en petje af Ben, voor de waterbouwkundige hoogstandjes in de achtertuin. Ben dagelijks werkzaam in het

meer civiel bouwkundige gedeelte van de aannemerij, heeft in zijn vrije tijd duidelijk balans gezocht. Een stukje deltawerk in het klein, wat langzamerhand moet uitgroeien tot een oase van rust, heeft waarschijnlijk heel wat zweetdruppels gekost, maar zeer zeker de moeite waard. Maar daarna de video-belevissen van Ben zijn trektocht, compleet met rugzak, over een ruig klein schots eiland, Laphroid. Hoe kom je erop, om de blaren op je voeten te lopen, op zoek naar diverse schotse whiskeydestilleerderijen en zo onbekende whiskeys te ontdekken? Dit deed ons echt verbazen tot de daadwerkelijke Proeverij. Laphroid, wat een fantastische whiskey, wat een schitterend eiland.

STOHA afstudeerprijs 1998

Een van de nieuwste loten aan de stoha-boom is de stoha-afstudeerprijs die we nu alweer voor de derde maal gaan uitreiken. Het betreft hier een prijs van fl. 500,— en een eervolle vermelding op een bord in de hal van de HTS, waarmee men de eeuwige roem verkrijgt. Omdat de afstudeeropdracht een belangrijk onderdeel vormt van de opleiding- en daar vaak ook

al relaties worden gelegd naar toekomstige werkgevers- willen wij als STOHA hieraan een extra stimulans geven.

De prijstoekenning-procedure is als volgt:

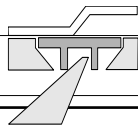
Na de eerste beoordeling en bespreking van de ingeleverde stukken door de docenten, worden drie opdrachten genomineerd. Bij de nominatie wordt naast de algemene schoolcriteria met name gelet op: realisatiekansen van een project, originaliteit van de uitwerking, originaliteit van de presentatie en de mate waarin samenwerking met bedrijven tot stand is gekomen op initiatief van de afstuderende (n).

Bij de mondelinge verdediging van de 3 genomineerde opdrachten is een vertegenwoordiger van de STOHA afstudeerprijs commissie aanwezig, om zodoende een zo breed mogelijk beeld te krijgen van de prestaties van de genomineerden. De verdedigingen vinden dit jaar plaats in de week van 15 t/m 19 juni in de HTS. De prijswinnaar (s) worden bekend gemaakt tijdens de diploma-uitreiking, die dit jaar gepland staat op vrijdag 26 juni.

Op de volgende bladzijde een impressie van de afstudeerprojecten van 1998.

De STOHA-afstudeerprijs commissie,

Ben Hoedjes (1976)
Ron Oudeman (1986)
Cindy de Ruyter (1995)

<i>Student</i>	<i>Onderwerp</i>
<i>Joost Goudsblom</i>	<i>Zalencentrum Warmenhuizen</i>
<i>William Hollander</i>	<i>Kantoorpand Den Helder</i>
<i>Mathijs Altena</i>	<i>Moss-ontwerp bij uitbreidingsplannen</i>
<i>Adriaan Bakker & Eelco van der Meer</i>	<i>Automatisering plaatsbepaling in de uitvoering;</i>
<i>Ruben Bergkamp & Ferdi Huberts</i>	<i>Wegontwerp bij IJsselstein</i>
<i>Lotty Blok & Robbert de Jong</i>	<i>DUBO-woningen</i>
<i>Frans Bos & Remco Duiveman</i>	<i>Polderpeilverlaging in natuurgebied bij Opdam</i>
<i>Ton Bruijn & Sander Eversdijk</i>	<i>Reconstructie gedeelte westelijke Ringweg Alkmaar</i>
<i>Michiel Daalder & Michael de Nijis</i>	<i>Weerstandsaquaduct in dijk Enkhuizen-Lelystad</i>
<i>Dylan Donia & Niels Koenis & Marc Koks</i>	<i>Renovatie Baptistenkerk Alkmaar</i>
<i>Sjoerd Endel & Rob Entes & Marco Zuurbier</i>	<i>Aansluiting van N201 met N22</i>
<i>Roel Hoving & Ronald Steenwijk</i>	<i>ontsluitingswegen naar Markerwaard</i>
<i>Mark Huibers</i>	<i>Vloeistofdichte voorgespannen vloer</i>
<i>Peter Tuin</i>	<i>Landbouwverkeer door de Streek</i>
<i>Vivian Korver & Jeroen Moes & Jeroen Verhoef & Daniel Zwaan & Meriam Molen</i>	<i>Verbeteren bereikbaarheid HAL-gebied voor auto en openbaar vervoer; wegontwerp en reconstructie</i>
<i>Oscar Kramer</i>	<i>Ondergrondse parkeergarage Amsterdam</i>
<i>Robertus Bosma & Robertus Lenting</i>	<i>Ontwerp bedrijfsverzamelgebouw te Langedijk</i>
<i>Marco Leuring & Piet van Straaten</i>	<i>Nieuwemaal Anna Paulownapolder</i>
<i>Rudie Mooij</i>	<i>Onderzoek riolering</i>
<i>Dimphy Reynhout</i>	<i>Constructie platform</i>
<i>Stephan van der Sande & Marie Westerveld</i>	<i>Riolering Heiloo</i>
<i>Melanie Ursem & Olga Zonneveld</i>	<i>Verbreding Bierkade, verplaatsen Accijnstoren, Alkmaar</i>

Even voorstellen....

Sinds 15 maart is de heer Dolf Knippen hoofd opleiding van Civiele Techniek. Opvallend is dat de heer Knippen geen technische achtergrond heeft. Hij is onderwijskundige. Hijzelf vindt dit gemis aan technische achtergrond wel jammer, maar geen onoverkomelijk bezwaar omdat er voldoende technische know-how in de opleiding aanwezig is. Dit laatste wordt ook bevestigd in het rapport van de visitatiecommissie. De visitatiecommissie is een landelijke groep van grote mate van vakkennis bij docenten alsmede de grote betrokkenheid van docenten bij het onderwijs en de open informele sfeer binnen de opleiding. De opleiding wordt betiteld als een gedegen brede theoretische opleiding. Wel plaatst de visitatiecommissie kritische kanttekeningen bij het geringe praktijkkarakter van de opleiding en de onderwijskundige opzet. Met name bij de onderwijskundige vormgeving van de opleiding kan de heer Knippen goede diensten verlenen. Hij is getroffen door de grote betrokkenheid van de docenten bij een vak. Als hij met docenten praat over hun vak raken zij steeds enthousiaster. Je kunt volgens hem wel spreken van een soort passie voor het vak. Dit is een belangrijk element dat behouden moet blijven bij een wat modernere opzet van het onderwijs. De voorgenomen

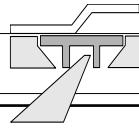

fusie met Amsterdam verloopt voorspoedig. De gesprekken zijn in volle gang en verlopen in een goede sfeer. De opleiding Civiele Techniek zal door de samenwerking versterkt naar voren komen. Door de samenwerking met Amsterdam kan een grotere scala aan deskundigheden worden aangboord. Ook zal de opleiding worden uitgebreid met een bouwkundepoot. De heer Vonck, de spil van waterbouw, zal met ingang van november gebruik maken van de mogelijkheid om vervroegd uit te treden. Hoewel we dit hem van harte gunnen, zullen we zijn grote betrokkenheid bij het vak en de opleiding zeer missen. Het zal niet meevallen om een opvolger van gelijke statuus te vinden. Het alumni beleid, het contract met afgestudeerden gaat een

belangrijk onderdeel vormen van de kwaliteitszorg binnen de opleiding en de hogeschool. In het kader zullen we er naar gaan streven om de banden

26 juni uitreiking afstudeerprijs

Dit is alweer het vierde jaar dat deze redactie zorg draagt voor het vullen van het STOHA bulletin. Na de revolutie van het veranderen van de lay-out van het bulletin en het niet meer versturen in envelopes maar met in eigen huis ontwikkelde wikkels, zijn wij nog steeds enorm enthousiast om dit te kunnen en mogen doen. Natuurlijk kampen wij met het probleem dat het verkrijgen van leuke en interessante stukjes steeds moeilijker wordt, vandaar bij deze nog een beroep op alle STOHA donateurs: Laat eens iets van jullie horen!

Het is misschien wel eens leuk om te weten hoe zo'n bulletin tot stand komt; Wij verzoeken de jaarcommissarissen een aantal weken voor de vergadering van de STOHA om stukjes te vergaren. Vervolgens kruipen wij met deze stukjes achter de computer en plakken alles aan elkaar. Dit bulletin gaat vervolgens naar de drukker en dan volgt een dagje Texel, Alkmaar of Zaandam waar we de bulletins vouwen, van wikkels en adres stickers voorzien. Met een auto vol dozen of koffers gaan we naar het postkantoor, waarna we met pijn en moeite alles uit handen geven. Ik bespaar jullie het leed dat we al eens flink hebben lopen

stressen omdat de computer crashte en we het bulletin, al helemaal gereed, niet hadden opgeslagen, of dat je na een avond stappen met de auto en dan nog met de boot naar Texel moet.

Ach, je moet iets over hebben voor de mede civiele technaut, niet waar.....!

De redactie

Rolstoelpad naar uitkijkpost Horsmeertjes Texel

In een prachtig stukje natuur, in het zuiden van Texel is een hoge duin gelegen. Door de jaren heen was dit een plek voor boswachters om de vogels en de omgeving te bekijken.

Er was een vrijwilliger welke namens de stichting Natuur Excursies Texel (NET) meer met deze hooggelegen duin wilde doen in de vorm van een uitkijkpost. Langs verschillende kanalen werd er geld ingezameld en raad verkregen. Er werden verschillende aannemers verzocht hier een financieel plaatje aan te hangen. Na beraad mocht De Vries & van de Wiel het werk gaan maken.

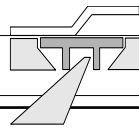
Een eis was dat de helling niet steiler mocht zijn als 1:20 (Op 20 meter lengte, 1 meter stijging). Dit omdat ook minder validen gebruik kunnen maken van de uitkijkpost. Na iedere meter stijging werd er ook een rustpunt gemaakt waar tevens gepasseerd kon worden. Het gehele pad heeft aan een zijde

Nog even dit.....
 Regelmatig is in het STOHA bulletin een interview of artikel te lezen van **Ronald Dijkers**, ook nu weer een interview op pagina 9. Op deze wijze willen wij hem eens bedanken voor zijn medewerking.

een leuning van tamme kastanjehout. Bovenop de duin werden bielzen gestapeld tot een hoogte van 90 cm. Het geheel van 5*3 meter werd omringd door duindoortakken, zodat de post in zijn geheel niet opvalt in de omgeving. In het 135 meter lange pad naar de post werd 90 m³ kleischelpen verwerkt waar weer cement doorheen werd vermengd voor de stabiliteit.

Om met een rolstoel tot het toegangspad te komen werden vooraf ook nog werkzaamheden gedaan. Vanaf de parkeerplaats werd een ander schelpenpad aangelegd van 45 meter lengte. Aansluitend werd er nog 50 meter graskeien gekeerd omdat de onderkant vlak was. Achteraf had de opdrachtgever beter voor tegels kunnen kiezen voor een beter resultaat.

De eerste week van de aanleg, had het pad zijn weg gevonden en was alles met kleischelpen voorzien. De week hierna was voor het houtwerk en de

graskeien.

Op 21 september was het zover, het geheel kon geopend worden. Onder de genodigden waren mensen uit de gemeenteraad, een aantal mindervaliden in een rolstoel, mensen van Staatsbosbeheer en Rijkswaterstaat en mensen van de stichting NET.

Het geheel werd na een frisse toespraak van Burgemeester Van Rappard en het gebruikelijke Jutterdrankje voor geopend verklaard.

Eduard Dijker (1994)

PEN Centrale Texel

Ik had net de start op het eiland gemaakt of een nieuw werk diende zich aan. Arie Commandeur en ik als "de nieuwe Arie" werden gebeld om te komen kijken bij de oude PEN Centrale te Oudeschild.

Alhier bleek dat er tijdens het ontmantelen van de centrale te veel olie naar de olie-afscheider was gegaan. Het gevolg was dat een hoeveelheid van " 4.000 liter stookolie in de achtergelegen sloot was gelopen.

Door de noord-westen wind was de grootste hoeveelheid olie een doodlopende sloot ingedreven. De eerste noodzaak was dus het niet verder laten verspreiden bij veranderende windrichting. Een kraan werd geregeld om dammen te maken , een olie-afscheider

werd aangevoerd en Ruud Veenstra nam driftig bodemonsters.

Nu kon het opruimen van de drijvende stookolie beginnen. Improviseren met de aanwezige materialen werd de lijfspreuk. Adam de Jong en Walter Bremer weten hier normaal gesproken wel raad mee, dus stonden er zo twee grote vaten welke de afgepompte olie konden opvangen. De meeste olie was zo van het wateroppervlak af.

De vervuilde taluds konden nu aangepakt worden. Nadat de offerte voor het verdere werk was goedgekeurd (vrijdag 16.30 uur), kon (maandag 7.30 uur) de Grinza IV worden gelost. Op deze wijze hadden we nu zand voor onder de rijplaten. Deze platenbaan was noodzaak op de drassige berm.

Met twee mobiele kranen (o.a. Jan Wester) werd er een dun laagje van het talud geschraapt en in een containerbak afgevoerd naar het C.A.W. te Medemblik. Richard Tijema (BIOGRAP) konden we verblijden met vervuild geraakt slib.

Wat nog rest is het netjes achterlaten van het terrein en mijn eerste milieuklus is een feit.

Eduard Dijker (1994)

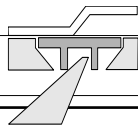
Bedrijfsonderzoek ??

Een Nederlands bedrijf had een roeiwedstrijd tegen een Japans bedrijf georganiseerd. De wedstrijd zou met een achtmansboot op de Maas gehouden worden. Beide equipes trainden lang en hard om zo goed mogelijk voor de dag te komen.....

Toen de grote dag kwam waren beide teams topfit. Toch wonnen de Japanners met een voorsprong van een kilometer. Het Nederlandse team was zwaar aangeslagen en de oorzaak van de zware nederlaag moest absoluut boven water komen. Het topmanagement liet een projectteam vormen om het probleem te onderzoeken en om aanbevelingen te doen.

Na langdurig onderzoek bleek dat de Japanners 8 man hadden die roeiden en dat 1 man stuurde, terwijl in het Nederlandse team 1 man roeide en 8 man stuurden. De leiding nam een adviesbureau in de arm voor een studie over de structuur van het Nederlandse team.

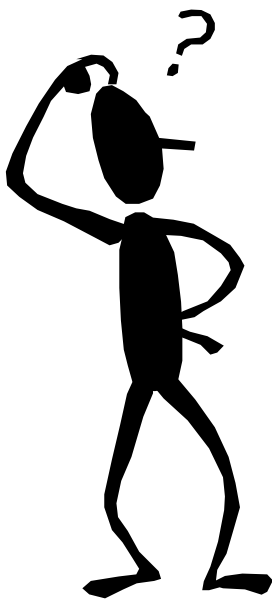
Na enkele maanden van aanzienlijke inspanningen kwamen de adviseurs ook tot de

slotsom dat te veel mensen stuurden en te weinig mensen roeiden. Om de volgende nederlaag te voorkomen, werd de teamstructuur ingrijpend veranderd; er kwamen nu 5 stuurmannen, 2 hoofd-stuurmannen en 1 roeier.. Bovendien werd een prestatiewaarderingssysteem ingevoerd om die ene roeier nog meer te stimuleren.

Het jaar daarop wonnen de Japanners.....ditmaal met een voorsprong van twee kilometer.

Het management ontsloeg daarop de roeier wegens de slechte prestaties, verkocht de roeispanen en stopte verdere investeringen in een nieuwe boot. Het adviesbureau werd geprezen en het resterende geld werd onder het management verdeeld.

Stagebegeleider Bert Kuipers:

“Een buitenlandse stage is een investering in je toelomst”

“Omdat civieltechnische ingenieurs veel in het buitenland werken, moeten studenten Civiele techniek internationaal georiënteerd zijn. Het is daarom goed als voorbereiding op de beroepspraktijk dat ze mogelijk een keer - bijvoorbeeld in de vorm van een stage - in het buitenland hebben gewerkt.” Aan het woord is Bert Kuipers, docent bij de studierichting Civiele techniek en begeleider van studenten die in het buitenland stage lopen.

Hoe kijkt de studierichting Civiele Techniek tegen buitenlandse stages aan?

Heel positief. Wij erkennen dat het voor een CT'er belangrijk is om in het buitenland gewerkt te hebben, zeker gezien het internationale karakter van de civiele techniek.

Hoe kijk jij tegen buitenlandse stages aan?

Ik propageer ze tijdens mijn lessen volmondig. Omdat ik jarenlang in het buitenland heb gewerkt, erken ik de noodzaak dat een student CT daaraan heeft geroken. Je ervaart hoe het is om onder moeilijker omstandigheden een werk gereed te krijgen, met mensen van andere culturen om te gaan en jezelf in den vreemde te handhaven. Je moet in het buitenland veel zelfstandiger functioneren. Noodgedwongen, want daar is geen moeder die je hand vasthoudt.

Hoe verloopt de

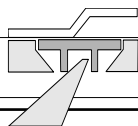
selectieprocedure?

In het tweede jaar organiseer ik een bijeenkomst. Meestal heb ik dan een klas vol belangstellenden. Het eerste wat ik ze vertel, is dat het helemaal niet leuk is om in het buitenland stage te lopen. Dan kijken ze je met grote ogen aan. Ik let uit dat ze vijf maanden van huis zijn, twaalf tot veertien uur per dag moeten werken en dat soms zeven dagen per week, dat ze soms met mensen moeten werken die haast niet vooruit te branden zijn, op plekken werken waar het warm is en stinkt, waar je constant last hebt van buikloop en waar je telkens aan je vriendin moet denken. Na zo'n eerste voorlichting valt de helft af. Ik hecht er echter aan om studenten met de neuzen op de feiten te drukken.

Wat voor positieve dingen vertel je ze?

Ik vertel dat als ze denken dit aan te kunnen, er een wereld voor ze open gaat. Dat het een werkevaring is die je nergens in Nederland op kunt doen. Dat het een verrijking van hun belevingswereld en persoonlijkheid is. In het buitenland geeft men je vaak veel meer verantwoordelijkheid, omdat de leiding op het werk uit minder personen bestaat dan in Nederland. Je kan echt op eigen benen staan. Je bent in het buitenland niet meer de stagiair, je bent een volwaardig personeelslid.

Krijgen de belangstellenden

vervolgens adressen van jou?

Nee, want de schaarse buitenlandse stageplaatsen zijn bijzonder gewild bij de Nederlandse HBO'ers en daarom moeten onze studenten zelf knokken voor die plaats. Per slot van rekening moeten ze later ook wedijveren voor hun eigen werkgever. Ik ondersteun ze wel en geef ze enkele hints. Er zijn bijvoorbeeld de nodige Nederlandse bedrijven die bijna altijd projecten in het buitenland hebben. Ik geef natuurlijk niet de garantie dat ze worden aangenomen. Wel sta ik erop dat ze een sollicitatiebrief schrijven. Een verzoek om een buitenlandse stage kun je niet met een telefoontje afdoen.

Waarom doe je het op deze manier en wat doe je met studenten die constant bot vangen?

Ik maak het ze bewust niet makkelijk. Ik redeneer als volgt; komen ze hier doorheen dan redden ze het ook in den vreemde. Het gebeurt inderdaad dat studenten gedesillusionneerd bij mij komen met reacties oop brieven. Dat zijn dan afwijzingen. Maar zo gaat het later ook als ze een baan willen hebben. Voor de grote lpechvogels heb iik altijd een adressenbestand achter de hand, maar alleen als ze veel moeite hebben gedaan en het toch niet is gelukt.

Stel je de zaken niet te zwartgallig voor?

Draai het maar om. Studenten hebben vaak een geromantiseerde voorstelling van buitenlandse stages. Dat

komt doordat ze van vriendjes natuurlijk alleen de leuke dingen horen. Maar denk je nou werkelijk dat als een student heimwee heeft gehad, dat hij dat dan aan zijn vrienden vertelt. Natuurlijk niet. Op die manier ontstaat zo'n palmbomencultuur. Dat vind ik jammer. Ik vertel ze wel eens het verhaal dat ik een keer in Bangkok moest werken. Al die tijd heb ik echter op een boot gezeten. De kust heb ik alleen maar door mijn verrekijker gezien. Ik vertel ze alleen maar de werkelijkheid. Ook vraag ik ze altijd naar hun relatie. Hebben ze een partner dan moeten ze zich afvragen of die er tegen bestand is. Is dat niet zo, dan moeten ze het niet doen. Zonder vaste relatie is werken in he buitenland makkelijker.

Je hebt al een antal pluspunten van een buitenlandse stage genoemd. Zou je er nogmeer kunnen geven?

Het houdt een stuk karaktervorming in en is een zekere zelfstandigheidstraining. Een student leert omgaan met andere culturen, andere werkmethoden en in civieltechnisch opzicht vaak met wezenlijk andere uitvoeringstechnieken. Tot slot leren ze omgaan met de ter plaatse beschikbare materialen en materieel. Door dit alles hebben deze studenten met een buitenlandse ervaring later bij een sollicitatie een duidelijke voorsprong in de Nederlandse aannemerij.

Hoe ben jij aan je netwerk van buitenlandse stageadressen gekomen?

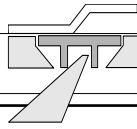
Dat is niet spectaculair groot en verloopt een deel via Nederlandse bedrijven. Verder heb ik persoonlijke contacten via mijn eigen buitenlandse ervaringen en heb ik in de loop der tijd andere contacten opgedaan. Je kunt ook denken aan oud-studenten die nu in het buitenland werken en een beroep op ons doen. Tot slot houdt je ook wel contacten aan stageadressen die studenten zelf hebben gezocht. Soms verloopt zoiets toevallig. Onlangs belde dick Louwman, ex-directeur van Centrale Afvalverwijderingsbedrijf West-Friesland, me op. Hij gaat met de vut en is door het eilandbestuur van de Nederlandse antillen gevraagd om daar afvalverwerkingsstromen te reguleren. Waarschijnlijk kan hij daarbij twee stagiairs gebruiken.

Zorgen jullie ook voor financiële ondersteuning?

Voor een aantal stageplaatsen, voornamelijk die in de aannemerij, wordt alles al vergoed. Voor studenten die de reis zelf moeten betalen doet Rien een subsidieaanvraag. Zeker voor studenten die bij overheidsinstellingen terecht komen, waarbij het vaak armoe troef is, vraagt Rien bij het NUFFIC beurzen aan. Maar je ontkomt er niet altijd aan dat studenten toch zelf een bijdrage moeten leveren. Ik zeg in zo'n geval: het is een investering in je toekomst, en het is het zeker waard.

Hoe houd je contact met de studenten in het buitenland?

Om de twee weken sturen

studenten een weekrapport. Ik vraag ze ook om in een bijlage een persoonlijke noot te zetten. Dan krijg in een indruk of die persoon op zijn plaats zit. Veel gaat dus per post of fax. Soms grijp ik naar de telefoon en als er gelegenheid is, bezoek ik de studenten op hun werkplek, zoals vorig jaar op de Nederlandse Antillen.

Waar hebben jullie studenten zoal gezeten?

Verhoudingsgewijs weinig in Europa, maar meer in de verre streken. Bijvoorbeeld de Nederlandse Antillen, Zuid-Afrika, Indonesie, Gibraltar, Irak en de Verenigde Arabische Emiraten.

geef eens een paar voorbeelden van tot de verbeelding sprekende stages uit het nabije verleden.

Lex Ruiter heeft via Ballast Nedam in Indonesie stage gelopen. Hij begeleidde de bouw van een aanlegsteiger voor supertankers. Dat was een stage waarin alle positieve aspecten van een buitenlandse stage aan de orde kwamen. Verder hebben Ron Peerdeman en Wilfried de Ruijter de bekende Wilhelminabrug op curacao geïnspecteerd.

Een veelgehoorde opmerking is dat veel buitenlandse stages in technisch opzicht op een minder hoog niveau staan. Hoe zit dat bij jullie stages? soms is dat het geval, maar mijn standpunt is dat ze de techniek altijd wel leren. Juist die extra zaken waarmee ze te maken krijgen wegen in mijn ogen zwaarder dan het puur technische gedeelte. Dat neemt

niet weg dat je altijd het niveau moet bewaken. Bij mijn stagebezoeken in het buitenland krijg je toch de indruk dat de opgedragen werkzaamheden voor de HBO'er bedoeld zijn. Een voordeel van zo'n bezoek

is dat je een heleboel contacten kunt vergaren en potentiële stageplaatsen bemachtigt waarmee je een paar jaar verder kunt. Ook probeer ik voor andere studierichtingen stageplaatsen te zoeken.

Mutatatieformulier

STOHA-Adressenbestand

Persoonsgegevens

Naam: _____
Voorletters: _____
Adres: _____
Postcode: _____
Woonplaats: _____
Land: _____
Telefoon: _____
Telefax: _____
Geboortedatum: _____
Afstudeerjaar: _____

Afstudeerrichting:

- Civiele Bouwkunde Constructie Techniek
 Milieu Techniek Waterbouwkunde
 Wegenbouwkunde

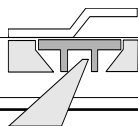
Werkzoekend: ja Nee

Bedrijfsgegevens:

Naam Bedrijf: _____
Afdeling: _____
Adres: _____
Postcode: _____
Vestigingsplaats: _____
Telefoon: _____
Telefax: _____
Functie: _____
Werkzaam sedert: _____

Datum: _____ Handtekening: _____

(sturen naar de STOHA postbus, zie colofon en jaarcommissaris)

Lijst van Jaarcommissarissen STOHA

1975	Hidde Bekkering 0229 - 573002	Koppenhoeve 36 1687 VC Wognum	
1976	Ben Hoedjes 072 - 5641554	Daalmeerpad 5 1834 AV Sint-Pancras	
1977	Peter de Vries 072 - 5621625	Winkelwaard 466 1824 HW Alkmaar	Voorzitter
1978	Peter Donckerwolcke 0229 - 246227	Wester blokker 107a 1695 AC Blokker	
1979	Jan Jorna 072 - 5336812	Ewisweg 48 1852 EL Heiloo	STOHA-plus
1980	Cees-Jan Groot 0251 - 248172	Gr. v. Aremborglaan 17 1964 JL Heemskerk	Open dagen
1981	Roel Korf 075 - 6285780	Ganimesstraat 54 1562 ZM Krommenie	Open dagen
1982	Piet Warnaar 0228 - 581076	Slotlaan 29 1693 KV Wervershoof	
1983	Rob Niele 072 - 5066037	S. van Beierenlaan 17 1934 GZ Egmond a/d Hoef	STOHA-plus
1984	Wim Engel 033 - 4559563	Laan van Duurzaamheid 49 3824 DZ Amersfoort	Kas
1985	Jacqueline Kuyper 072 - 5152871	Kennemerstraatweg 217 1814 GJ Alkmaar	
1986	Ron Oudeman 072 - 5618910	Bovenweg 312 1834 CS Sint-Pancras	
1987	Marten Kingma 072 - 5620025	Holz Müller-Teengsstraat 16 1827 PK Alkmaar	Penningmeester
1988	Fred Doodeman 072 - 5128772	Kon. Frederikastraat 8 1814 GT Alkmaar	
1989	Marc Hoogland 010 - 4562931	Gaastmeer 30 3068 PS Rotterdam	Open dagen
1990	Richard Leijen 072 - 5600246	Karveelstraat 89 1826 EJ Alkmaar	
1991	Rian Duinmeijer 072 - 5157550	Biesboschstraat 98 1823 WG Alkmaar	Secretaris
1992	Mark Brattinga 072 - 5625020	Hovenierstraat 109 1825 AP Alkmaar	STOHA bulletin
1993	Annemieke Smit-Edelman 075 - 6704042	Vincent van Goghweg 69 1506 JB Zaandam	STOHA bulletin
1994	Eduard Dijker 0222 - 310692	Heemskerckstraat 2 1792 AB Oudeschild	STOHA bulletin en Kas
1995	Cindy de Ruijter 020 - 6817158	Willem de Zwijgerlaan 364-3 1055 RD Amsterdam	
1996	Bert-Jan de Bruin 0251-657245	Laan van Albertshoeve 164 1902 PT Castricum	
1997	Sandra Smit 0299-671387	Globdijk 3a 1484 ES Graft	

Overige Functionarissen

Bert Kuipers 072 - 5183442 072 - 5612212	Brandgansstraat 9 1826 GM Alkmaar
Onno Witvliet 072 - 5183419	Systeembeheerder Hogeschool Alkmaar

Colofon

Het STOHA bulletin is een halfjaarlijks gratis informatieblad voor alle afgestudeerden aan de Hogeschool Alkmaar, studierichting Civiele Techniek. Behalve het geven van algemene informatie wil het STOHA bulletin het medium zijn om in onderling contact met elkaar te blijven op zowel het persoonlijk als zakelijk vlak en om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen op de Hogeschool Alkmaar.

Redactie: Mark Brattinga, Eduard Dijker, Annemieke Smit-Edelman
E-mail: mark.annelien@net.hcc.nl
Fax: 075-6120475

Redactieadres: STOHA, Postbus 9309,
1800 GH Alkmaar

Drukkerij: Huisdrukkerij Hogeschool
Alkmaar: Fred Niesten

Adressenbestand: Onno Witvliet

Donaties t.n.v. STOHA:
Gironummer: Postgiro 3103616

Kopij vanuit elk afstudeerjaar is altijd van harte welkom. Dit kan gemakkelijk verwerkt worden indien aangeleverd op schijf in elk willekeurig IBM compatibel formaat. Voor vragen over te schrijven artikelen kunt u altijd contact opnemen met een van de redactieleden.

Oplage: 850 stuks

